

Життя в умовах автономії спонукатиме наші університети до формування унікальної академічної атмосфери, завдяки якій кожен з них буде цікавим і привабливим для молодого людини саме з огляду на його індивідуальність і неподібність до інших.

Н. М. Каменева

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА В СТАНОВЛЕННІ НАУКОВОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ СТУДЕНТІВ

Наукова доброчесність є складовою і невід'ємною частиною персональної доброчесності людини, робота якої так чи інакше пов'язана з наукою. Робота викладача вдвічі є такою: з одного боку, обов'язкові власні наукові дослідження, з іншого – формування наукового мислення та інтересу у студентів.

Формування наукової доброчесності є під впливом мінімум двох шарів чинників: екзогенних і ендогенних. До перших можна віднести всі постанови, акти тощо, які забороняють, перевіряють, регламентують, карають і т. д. Вони, безумовно, необхідні, як системостворювальні чинники.

До ендогенних чинників належать мораль, честь, гідність науковця, що є надбанням поколінь і так легко втрачається – це окрема тема.

Найбільш поширеним видом наукової недоброчесності у студентів є плагіат. Чому? По-перше, це використання інтернету, що спокушає копіювати, запозичувати. Це сфера дії екзогенних факторів.

По-друге, відсутність самостійних думок, міркувань з приводу тієї чи іншої теми. І це вже зона дії, точніше, бездіяльності викладача. Саме викладач відповідає за виникнення зацікавленості студента, що має спонукати до вивчення додаткової літератури, формування персональної точки зору.

По-третє, страх студентів висловити, тим більш написати особисту думку, побоювання бути незрозумілим, осміяним викладачем. Тому бездоганна ввічливість, такт, терпимість, стриманість, доброзичливість – обов'язкові риси викладача поряд з професійним знанням, широкою ерудицією.

Останнім часом вимоги до викладачів концентруються навколо формальних ознак, практично ігноруючи думки студентів, їхні оцінки та переваги. Це погано впливає на якість викладання і, як наслідок, на стан наукової доброчесності серед студентів.